

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เทน้ำมันแห่งความรู้และโยคะลงไปในตะเกียงของดวงวิญญาณเพื่อที่แสงจะยังคงจุดประกาย เข้าใจความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะอย่างชัดเจนมาก
- คำถาม:** พ่อไม่สามารถทำงานของท่านด้วยการให้แรงบันดาลใจ ท่านต้องมาที่นี่เป็นการส่วนตัว เพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะสติปัญญาของมนุษย์ตาโมประธานโดยสิ้นเชิง สติปัญญาที่ตาโมประธานไม่สามารถรับแรงบันดาลใจเป็นเพราะพ่อมาที่พวกเขาร้องเพลงว่า: “ละบลลังก์ของท่านในห้องฟ้า!”
- เพลง:** ละบลลังก์ของท่านในห้องฟ้า!

โอมซานติ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้แต่งเพลงนี้ อย่างไรก็ตามห้องฟ้าอยู่ที่นั่นในสถานที่ที่อยู่อาศัยนี้ ไม่มีใครมาจากห้องฟ้า พวกเขาพูดถึงบลลังก์ในห้องฟ้า เวลานี้ลูกอาศัยอยู่ภายใต้วัตถุของห้องฟ้าในขณะที่พ่ออาศัยอยู่ในธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนั้นเรียกว่าธาตุบราห์มาและเป็นธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ดังนั้นนั่นคือที่ที่พ่อจากมาอย่างแน่นอน ใครบางคนต้องมา พวกเขาร้องเพลง: โปรตมาและจุดแสงของเรา มีการจดจำกันขึ้นมาเช่นกันว่ามีเด็กตาบอดที่เป็นลูกของคนตาบอดและเด็กที่รู้แจ้งซึ่งเป็นลูกของผู้ที่รู้แจ้ง ชื่อ ‘ดริชชิตรา’ และ ‘ยุธิชฐิระ’ นั่นคือสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น มีลูกๆ ของราวัน ราวันคือมายา ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจในขณะที่ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า เวลานี้พ่อเปิดลิ้นชักของสติปัญญาของลูกในขณะที่ราวันปิดลิ้นชัก เมื่อใครบางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเขาก็กล่าวได้ว่ามีสติปัญญาเป็นเช่นหิน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อจุดตะเกียงของลูก ท่านไม่ได้ทำงานด้วยแรงบันดาลใจ พลกะลั้งของดวงวิญญาณที่สะอาดประธานได้ลดลงไปอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ พวกเขากลับมาตาโมประธาน พวกเขาได้กลับมามืดมัวสั่วลง เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาก็จะจุดตะเกียง ทำไมพวกเขาถึงจุดตะเกียง? พวกเขาจุดตะเกียงเพราะพวกเขาเชื่อว่าเมื่อตะเกียงนั้นสว่างขึ้นมา ดวงวิญญาณก็จะไม่อยู่ในความมืด จะมีแสงสว่างที่นั่นได้อย่างไรหากพวกเขาจุดตะเกียงที่นี่? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาด พ่อเทน้ำมันแห่งความรู้ลงไปในลูก ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าความรู้และโยคะคือสองสิ่งที่แยกจากกัน โยคะไม่สามารถเรียกว่าความรู้ บางคนคิดว่าพระเจ้ามาและให้ความรู้แก่พวกเขาโดยพูดว่า: จดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถเรียกว่าความรู้ ที่นี้มีพ่อและลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าท่านคือบิดาของลูก ไม่มีเรื่องของการรู้ในสิ่งนั้น ความรู้คือรายละเอียดในขณะที่นั่นเป็นเพียงการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, เท่านั้นเอง! นี่เป็นเรื่องที่ธรรมดา; ไม่ควรเรียกว่าความรู้ หลังจากเด็กเกิดมาเขาจะจดจำพ่อของเขาได้อย่างแน่นอน ความรู้คือรายละเอียด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, แต่นั่นไม่ใช่ความรู้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด, พระเจ้า สิ่งนี้จะเรียกว่าความรู้หรือไม่? พวกเขาร้องเรียกหาพ่อ ความรู้หมายถึงความรู้ เช่นเดียวกับที่ยกตัวอย่าง ใครบางคนที่กำลังศึกษาปริญาโทหรือปริญาตรี ก็มีหนังสือหลายเล่มที่มีความรู้ที่จะศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกของพ่อ และพ่อคือพ่อของลูก จงมีโยคะกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! การจดจำระลึกถึงนี้ไม่ได้เรียกว่าความรู้ ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณก็เป็นลูกของพ่ออยู่แล้ว ลูกดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย เมื่อใครบางคนตายและพวกเขาก็ปลุกเรียกดวงวิญญาณนั้น, ร่างกายของเขาจะต้องถูกทำลาย ดวงวิญญาณจะกินอาหารที่ได้มีการให้แก่เขาได้อย่างไร? เป็นนักบวชพราหมณ์ที่กินอาหารนั้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือขนบธรรมเนียมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้เป็นเพียงแค่การพูดของเราที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะมาถึงที่สุดลง สิ่งนั้นยังคงเกิดขึ้นต่อไป ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะจะต้องชัดเจนในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, นั่นไม่ใช่ความรู้, นั่นเป็นทิศทางของพ่อ นั่นเรียกว่าโยคะ ความรู้หมายถึงการรู้ว่าจะจรโลกหมุนไปอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เหล่านั้นคือพ่อทางร่างกายในขณะที่ผู้รู้คือพ่อเหนือโลก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ ดังนั้นความรู้จึงแตกต่างจากการจดจำระลึกถึง เด็กๆ ต้องได้รับการบอกให้จดจำพ่อของพวกเขาหรือไม่? ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็จดจำพ่อทางร่างของเขา ที่นี้ลูกจะต้องได้รับการเตือนให้จดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ใช้ความเพียรพยายาม พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ งานนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองบิดาจึงพูดว่า: ลูกไม่สามารถอยู่ในโยคะได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ เขียนถึงบิดาและพูดว่าพวกเขาลืมจดจำบิดา พวกเขาไม่เคยพูดว่าพวกเขาลืมความรู้ ความรู้มันง่ายมาก การจดจำระลึกถึงไม่สามารถเป็นความรู้ เป็นในการจดจำระลึกถึงนี้ที่พายุมากมายของมายาจะมา แม้ว่าบางคนอาจจะฉลาดมากในความรู้และให้ความรู้แก่ผู้อื่นอย่างดีมาก บิดาก็ขอให้ลูก

ทั้งหมดเขียนสารทของการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เขียนสารทของการจดจำระลึกถึงบาปอย่างถูกต้องแม่นยำที่ลูกมีและแสดงให้เห็น การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ร้องเรียกหา: โปรตมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรคพระเจ้าข้าพุด: ทุกคนอ่อนแอมากในการจดจำระลึกถึง ลูกๆที่ดีมากที่สุดที่สามารถพูดความรู้ได้ดีมากที่สุดจะอ่อนแอมากในการจดจำระลึกถึงของพวกเขา ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะกลับมาเยือกเย็นและสงบโดยสิ้นเชิง และจะไม่มีการจดจำระลึกถึงใครนอกจากบาปผู้เดียว จะไม่มีการจดจำระลึกถึงร่างกายของใคร ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าทั้งโลกนี้จะถูกทำลาย เวลานี้พวกเรากำลังจะกลับบ้านแล้วเราจะลงไปที่นี่ในอาณาจักรของเรา ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกดวงวิญญาณต้องเก็บความรู้ที่ลูกได้รับไว้ภายในตัวลูก พ่อคือเจ้าแห่งโยคะ (โยเกศวาร์) ท่านคือผู้เดียวที่สอนการจดจำระลึกถึง อันที่จริงแล้วพระเจ้าไม่สามารถเป็นโยเกศวาร์ (เจ้าแห่งโยคะ) อย่างที่พวกเขาพูด เป็นลูกผู้ที่เป็นโยเกศวาร์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่สอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านร่างนี้และลูกๆรับฟังท่านด้วยร่างกายของลูก ลูกบางคนอ่อนแอมากในโยคะ ลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน! ดังนั้นจะมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับบาปทั้งหมดที่ได้เคยทำมาหลายต่อหลายชาติเกิด ผู้ที่มาที่นี่และทำบาปก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษถึง 100 เท่า แม้ว่าพวกเขาจะพูดความรู้อย่างมากมาย พวกเขาที่ไม่มีโยคะอย่างแท้จริงและเหตุนี้เองบาปของพวกเขาจึงไม่ถูกเผาและพวกเขายังคงอ่อนแอ เหตุนี้เองลูกประกาศที่แท้จริงจึงได้มีการสร้างขึ้นจาก 8 เท่านั้น เพชรพลอยทั้งเก้าได้รับการจดจำ ลูกเคยได้ยินเพชรพลอย 108 ไหม? ไม่มีใครทำเครื่องประดับของเพชรพลอย 108 มีลูกมากมายที่ไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ การจดจำระลึกถึงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความรู้ เป็นวงจรโลกที่เรียกว่าเป็นความรู้ ไม่มีความรู้ในคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดเองว่า: ลูกไม่ได้บรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งเหล่านั้น พ่อมาเพื่อที่จะยกระดับผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเหล่านั้น ฯลฯ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มาและพวกเขาก็ให้ตัวอย่างของพ่อที่หลอมรวมเข้ากับน้ำ ลูกดวงวิญญาณไม่ได้พูดเช่นนี้อีกแล้ว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือลูกของพ่อ พวกเขาใช้คำพูด “จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น” ด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่านั่นหมายถึงอะไร พวกเขาบอกว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่มีความรู้แน่นอนว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้นี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ทั้งหมดคงอยู่ที่นั่น แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของเขาเอง ไม่มีใครรู้ว่าใครที่ให้ความสุขและใครที่ให้ความทุกข์ ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน ลูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเป็นเวลา 63 ชาติเกิด แล้วพ่อก็มาและให้ความรู้แก่ลูก แต่สิ่งนั้นใช้เวลานานแค่ไหน? ใช้เพียงหนึ่งวินาที “การหลุดพ้นในชีวิตได้มาในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำมา นั่นคือพ่อของลูกและท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มีวงจรของยุคทองยุคเงินยุคทองแดงและยุคเหล็ก แม้แต่พวกเขาก็รู้ชื่อเหล่านี้ แต่พวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหินที่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขารู้ถึงช่วงระยะเวลา พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจว่าในเวลาอันใดคือความมืดมิดที่สุดของยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามหากยุคเหล็กจะคงอยู่เป็นเวลานานเท่าที่พวกเขาพูดก็จะมีชีวิตมีความมืดมากขึ้น เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่าทุกคนกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับไหลของกัมภีร์เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น แม้ว่าถ้าหากพวกเขาจะได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลักษมีและนารายณ์และปวงประชา! มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สอน แต่ละคนก็มีโชคของเขาเอง บางคนก็ได้รับทุนการศึกษา บางคนก็สอบตกล้มเหลว เหตุใดรามถึงถูกวาดภาพที่มีสัญลักษณ์ของคันธนูและลูกศร? เพราะเขาสอบตก นี่คือสถานที่ศึกษาก็ใช่ บางคนก็ไม่มีค่าควรแก่การได้รับคะแนนใดๆเลย นั่นคือดวงวิญญาณนี้ นั่นเป็นจุด พ่อเป็นจุด ด้วยเช่นกัน นี่คือวิธีที่ลูกควรจะจดจำท่าน ผู้ที่ไม่เข้าใจประเด็นนี้จะได้รับสถานภาพใด? เมื่อลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงก็มีการสูญเสียอย่างมาก พลังของการจดจำระลึกถึงแสดงความสามารถ การจดจำระลึกถึงทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบอย่างแท้จริง อวัยวะเหล่านั้นไม่กลับมาสงบด้วยพลังของความรู้ มันกลับมาสงบด้วยพลังของโยคะ ผู้คนของบาร์ตอร์เรียเรียกหา: “ได้โปรตมาและให้ความรู้ของกิตะและแก่พวกเรา” แต่ใครจะมา? ดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ที่นั่น ไม่มีใครนั่งอยู่ที่นั่นบนบัลลังก์ที่ลูกจะต้องร้องเรียกหาเขา บางคนพูดว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณของพระคริสต์ แต่ดวงวิญญาณนั้นอยู่ที่นั่น พวกเขาไม่รู้ว่าคุณดวงวิญญาณของพระคริสต์อยู่ที่นั่นและยังไม่สามารถกลับไปได้ ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์เป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาเป็นผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขายังไม่สามารถกลับไปได้และคนอื่นจะสามารถกลับไปได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้สามารถคำนวณได้ ไม่ว่ามนุษย์จะพูดอะไรก็เป็นสิ่งผิดทั้งหมด สำหรับครั้งแรกของวงจรมีดินแดนแห่งสัจจะ และอีกครั้งหนึ่งมีดินแดนแห่งความหลงกลวง เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่า: ทุกคนเป็นชาวนรกและชาวบาร์ตจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครึ่งหนึ่ง พวกเขาศึกษาคัมภีร์, พระเวทย์, อุปนิษต ฯลฯ มากมาย พวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นด้วยการทำเช่นนั้นหรือ? พวกเขาต้องลงมาเรื่อยๆ แน่แน่นอนว่าทุกสิ่งต้องผ่านสภาสะโต

เราใจและตาโม ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่เรียกว่าโลกใหม่ ฟ่อน่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและอธิบายว่าเมื่อใดและใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ ผู้คนของบาร์ตไม่รู้อะไรเลย ฟ่ออธิบายแก่ลูกๆว่าไม่ว่าลูกจะมีความรู้ดีแค่ไหน บางคนก็สอบตกในโยคะ หากลูกไม่มีโยคะ บาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีความซบเซาซึ่งในโยคะคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขาถูกกลับมาเยือกเย็นอย่างสิ้นเชิง พวกเขาถือทุกสิ่งรวมทั้งจิตสำนึกทั้งหมดของร่างกายของพวกเขาเอง ฉันทปราศจากร่างและเวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน ในขณะที่ลูกนั่งในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวจะมีสำนึกว่าเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูก เราได้เล่นบทบาทของเราแล้วเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกได้รับความรู้ที่ฟ่อมี ท่านไม่ต้องจดจำใคร เป็นลูกๆที่ต้องจดจำท่าน ฟ่อเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เรียกว่ามหาสมุทรแห่งโยคะ ท่านแนะนำตนเองและให้ความรู้ของวงจรรแก่ลูก การจดจำระลึกถึงไม่ได้เรียกว่าความรู้ ลูกๆจดจำพ่อของพวกเขาโดยอัตโนมัติ ลูกๆ ต้องมีการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างไร? ในเมื่อท่านคือพ่อของลูก แน่่อนว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ฟ่ออธิบายความรู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และลูกได้เปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธานและสะโตประธานเป็นตาโมประธานอย่างไร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆทางจิตมาที่นี้มาหาพ่อทางจิต ฟ่อต้องการการดำรงของร่างกาย ฟ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่เก่าแก่ของผู้ที่เมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณ พ่อมาในเวลานี้เมื่อมีคุณประโยชน์สำหรับทั้งโลก ผู้นี้คือ “พาหนะที่โชคดี” งานรับใช้มากมายเกิดขึ้นผ่านเขา เพื่อที่จะทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายของลูก ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนี้ ลูกต้องสอนการจดจำระลึกถึงให้มากกว่านี้ ความรู้เป็นเรื่องที่ง่ายตาย แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถทำได้ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ต้องใช้ความพยายาม ให้มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำร่างกายของใครบางคนนั้นเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน โดยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกจะลืมทุกคนและกลับปราศจากร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ฟ่อ บัพดาตา ฟ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ในการที่จะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์จงจดจำฟ่ออย่างลูกต้องแม่นยำและกลับมาบริสุทธิ์

2. ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งและในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวที่เวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน เช่นที่ฟ่อมีความรู้ทั้งหมด ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นเจ้าแห่งปารานาต (เทพเจ้าแห่งความสูงส่ง) ซึ่งทำให้ดวงวิญญาณที่เหมือนเหล็กกลายเป็นผู้ที่ มีชีวิตที่สูงส่ง

ลูกทุกคนเป็นผู้เป็นเจ้าแห่งปารานาต ลูกของฟ่อแห่งปารานาต ดังนั้นไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นเหล็กมากแค่ไหน ด้วยความเป็นมิตรของลูกแม้แต่เหล็กก็กลับมาสูงส่ง อย่างคิดว่: ผู้นี้เป็นเหมือนเหล็ก คุณสมบัติพิเศษของศิลานักปราชญ์คือเปลี่ยนเหล็กให้เป็นทองคำ รักษาเป้าหมายและคุณสมบัตินี้ไว้ในสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ลูกสร้างทุกความคิดและทำการกระทำ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้สัมผัสกับลำแสงที่เปล่งรัศมีออกมาจากตัวลูกดวงวิญญาณ ให้พลังทั้งหมดแก่ดวงวิญญาณเพื่อกลายเป็นทองคำ

คติพจน์: ทำทุกงานด้วยความกล้าหาญและลูกจะได้รับความเคารพของทุกคน

*** โอม ชานติ ***